He went out, investigated, - בפק דק ואשכח כל מעשה בית דין הרי זה יחזיר and found: any act of *Bais Din*; this should be returned

Overview

The גמרא relates this episode where a גט, which was written in שוירי, was found in the די"ר of רב הונא , and there was a discussion whether we should be concerned about resolved the issue by citing the מעשה בי"ד הרי"ז יחזיר of משנה proving that we are not concerned לשני שוירי (if it is not הוחזקו). Our תוספות analyzes the proof of הרבה .

- פירש רש"י דמתניתין דמעשה בית דין יחזיר ממתניתין דמעשה בית דין יחזיר explained that this גט which was found in the רש"י, had a הנפק written in it, so רבה properly resolved the issue from our מעשה בי"ד יחזיר, that since the גט had a מעשה בי"ד, which makes it a מעשה בי"ד, therefore it needs to be returned, and there is no concern for נמלך (תרי יוסף בן שמעון).

חוספות has a question:

אך מה שפירש⁵ כשנפל מן השליח קשה דאם כן מה מועיל ההנפק - אך מה שפירש⁵ כשנפל מן השליח קשה דאם כן מה מועיל ההנפק רש"י was where) the שליה lost the wf שליה what is difficult, for if indeed the שליה lost it, what will the הנפק מככסmplish – ביון שלא בא ליד האשה עדיין דאם יש לחוש לנמלך בלא הנפק הכי נמי יש לחוש להנפק כיון שלא בא ליד האשה עדיין דאם יש לחוש לנמלך בלא הנפק הכי נמי יש לחוש להנפק if there is no הנפק הנפק מלך there is the same concern of נמלך בעל לא מקיים גיטא even with a ותו דבעל לא מקיים גיטא -

1

בד"ה כל ¹.

³ בד"ה חיישינן.

⁴ See תוספות later (footnote # 12) that according to תוספות, there is no concern of שליח by the שליח.

⁵ See footnote # 2. It appears from הנפק אה דעש"י that if there was no הנפק we would be concerned for גמלך. However since the woman never received the שליה is claiming that he lost it, the concern of הנפק exists whether there is a הנפק or there is no הנפק Granted, once the woman received the גמ and is claiming she lost it, the הנפק assures us that there was no נמלך, for the שליה issued the שליה to the woman, once she received the גם However if the גמ does not assure us that there was no הנפק

⁶ A document is authenticated by the party who needs the document (the מלוה in the case of a שטר הוב, and the woman in the case of a מלוה; it serves him no purpose. How can "גט state, on one hand that there was a הנפק (indicating that the woman already had it in her possession, and saw to it to receive a הנפק), and

And furthermore the husband does not authenticate the גע

replies:

ויש לומר דאי כתיב ביה הנפק מיירי שנפל מן האשה –

And one can say (not like רש"י; that if there was a הנפק written in this גט (which was found by הנפק) we must be discussing a case where the woman lost the ני (for it is the woman who initiates the הנפק process) -

רבה אותו האשה ואומרת שהוא שלה וקא פשיט דיחזיר - And the woman is asking for the גט, saying that it is hers, and רבה resolved (from the משנה of כל מעשה בי"ד הרי"ז יחזיר) that it should be returned to her -

רלא חיישינן שמא משקרת ומאשה אחרת נפל אף על גב דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו - And we are not concerned that perhaps she is lying⁷ (and she did not receive and lose a גט), but another woman (with the same name) lost it; we are not concerned that she is lying even though שיירות מצויות, since it is not הוחזקו (two couples with the same names); we know this from the משנה, for -

- מו במעשה בית דין דיחזיר ואף על גב דאשתכח בבית דין שהשיירות מצויות Tust as the משנה states by מעשה בי"ד that it is returned, even if it is found in a בי"ד, where שיירות מצויות

ולא חיישינן שמא מאחר נפל כיון דלא הוחזקו -

And we are not concerned that perhaps someone else lost it, since לא הוחזקו. Similarly where the משה הנפק (so the case of $\$ " must be that the woman claims that she lost the עמא, which makes it a מעשה בי" (which removes the נמלך of נמלך), we are also not concerned that $\$ 9.

תוספות offers an alternate case:

ואי מיירי שהשליח שואלו לגרש את האשה -

And if we are discussing a case where the שליה is requesting the גט in order to divorce the woman with it; the שליה claims he lost it -

יש לומר דלא כתיב בו הנפק ומוכיח נמי שפיר ^{10} It will be necessary to say that there was no גט written in the גט, but

_

on the other hand write that the שליה lost it (indicating that there is no הנפק?!!

⁷ See 'Thinking it over' # 1.

⁸ See later on this עמוד, where בי"ד, explains that כל מעשה בי"ד יחזיר is even if it was found in דני"ד, which is שיירות מצויות,

⁹ According to this interpretation (הנפק and the woman lost it) the comparison to מעשה בי"ד is also a מעשה בי"ד (since it had a שני שוירי, and the proof from the משנה is that we are not שנירות for שנירות, etc. if it is אל even if שיירות מצויות.

¹⁰ Seemingly, how can מעשה בי"ד, prove anything from that משנה, since that משנה is discussing a מעשה בי"ד, where there is no concern of מעשה בי"ד, however our case (no שליה, and the שליה lost it), where it is not a מעשה בי"ד, there should be the concern of מעשה בי"ד addresses this issue.

nevertheless, רבה also properly proves that even in this case the rule is יחזיר -

כיון דבמעשה בית דין יחזיר דלא חיישינן לנמלך -

For since that by מעשה בי"ד it is returned for we are not concerned for - נמלך דכיון שכתוב בו הנפק ודאי נעשה הלואה

For since a שטר הוב is written in the שטר, the loan was certainly given,

דלוה לא מקיים שטרא¹¹ כדאמרינן לקמן בפרקין (דף כ,ב) -

for the לוה does not authenticate the שטר as the גמרא state later in our - פרק

רלא חיישינן נמי שמא מאחר נפל אף על גב דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו - And additionally (by the מעשה בי"ד), we are not concerned perhaps someone else (with the same names) lost this שטר, even if שיירות מצויות, because it is מעשה בי"ד, so just as by מעשה בי"ד we are not concerned for לא הוחזקו, and obviously we are not concerned for מאחר נפל (for we return it to the מלוה since it is אוחזקו, since it is לא הוחזקו, since it is אוחזקו מאחר נפל (מלוה apply -

בההיא גיטא נמי דאשתכח שהשליח שואל הגט -

Also by that גט which was found by ה"ה, where the שליה requests the גט, that we will give it to him -

ר¹²יכול בפני העליח ביד השליח דאין יכול לבטל הגט שלא בפני השליח ולא שייך למימר נמלך כיון שהגט ביד השליח דאין יכול לבטל הגט שלא sin the possession of the מליד, so there can be no נמלך, for the husband cannot nullify a מליד not in the presence of the שליד, so presumably there is no נמלך במלך - נמלך ביון שליח -

ולא ניחוש כמו כן שמא מאחר נפל אף על גב דהשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו - And we will also not be concerned even in a case of שיירות מצויות that perhaps כל מעשה of משנה since it is לא הוחזקו. According to this case we derive from the מעשה מעשה בי"ד וכו' that whenever there is a reasonable cause we are not concerned for מעשה בי"ד וכו' (ביד השליח and by the משנה and by the משנה בי"ד וכו'), and we also derive from the משנה that whenever there is no הוחזקו we are not .

asks: תוספות

רשם אביי דאמר פרק האשה שהלכה 13 (יבמות דף קטו,ב ושם)

And if you will say; אביי, who maintains in פרק האשה שהלכה -

דחיישינן לתרי יצחק אפילו לא הוחזקו -

 $^{^{11}}$ See footnote # 6. The fact that there is הנפק (which would be initiated only by the מלוה) proves that the שטר to the מלוה because he already received the loan.

¹² See אניטין לב,א ביטין לב,א. The husband certainly intended to give her the גיטין לב,א when he sent it to her with the היטין לב,א שליה. Afterwards he cannot be ביטול since the הכמים instituted that one may not be גיט מיט once it is given to a היס שליה, unless the מבטל שלא בפני השליח, if he was הדיעבד, if he was מבטל שלא בפני השליח, if he was הדיעבד הוטל אינו מבוטל, if he was מבטל שלא בפני השליח אינו מבוטל and he wants to deliver it to the woman, so obviously there was no ביטול הגט. The שליח has no (apparent) reason to lie. (See הוא מדר האלתר ביש הוא מדר TIE footnote # 1].

That we are concerned for two יצחק even if it is not הוחזקו, and we do not let her remarry even though witnesses testified that יצחק died, for we are concerned that they may be referring to another אביי, so יצחק.

תקשי ליה ממתניתין דכל מעשה בית דין הרי זה יחזיר⁴ - Should have a difficulty from our משנה that states 'כל מעשה בי"ד הרי"ז יחזיר!

מוספות answers:

יש לומר דמוקי לה דאשתכח חוץ לבית דין שאין השיירות מצויות ^{15} כרבי זירא ^{16} And one can say that אביי will establish the ד"ז that it was found outside בי"ד where it is שמא מאחר נפל and therefore we are not ששוח that שיירות מצויות (and אין שיירות מצויות בי"ד) -

אבל לגבי תרי יצחק לא שייך לפלוגי בין מצויות לשאין מצויות However regarding the concern of two, it is not rational to distinguish whether it is שיירות מצויות or אין שיירות מצויות (for in that case it is always like שיירות ביירות מצויות) -

דלעולם יש להסתפק ביצחק מעיר אחרת כמו מעיר זאת¹⁷

For there is always the doubt that it may be a יצחק from another city, just as it may be a יצחק from this city.

תוספות offers an alternate solution:

אי נמי מוקי מתניתין דאשתכח בבית דין ואפילו הכי לא חיישינן לאחר - Or you may also say that אביי will establish our משנה (of 'כל מעשה בי"ד וכו') that it was found in the די"ד (like רבה) where it is שיירות מצויות, but nevertheless we are not concerned that it may belong to another person with the same name -

כיון שזה האיש שואל גט וידעינן שאבד גט ואין אנו מכירין אחר ¹⁸-.

Since that this person is requesting the גט which he lost, and we know that a אנט was lost (with the names that he gave) and we know of no other who is requesting this גט, therefore -

אין לחוש שמאחר נפל ונפל ממנו כמו כן כאן 19

1.

 $^{^{14}}$ From this משנה it is obvious that we are not חושש for another with the same name (if it is לא הוחזקו). See 'Thinking it over' # 3.

¹⁵ See footnote # 19.

¹⁶ See later on this עמוד (where ר"ד argues with רבה and maintains it was found outside בי"ד).

¹⁷ When the א was found in a place where אין שיירות מצויות was claimed after it was found by someone who claims he lost it here and he identifies it, we assume that it belongs to whoever claims it, since no one else is passing through; why should we assume otherwise. However when we are told that אין שיירות מצויות מצויות מצויות מצויות מצויות מצויות מצויות מצויות לופל (in a certain city) even if it is יצחק (that travel to that city) but we do not know which יצחק died, for we do not know which יצחק came to this city.

¹⁸ There is enough circumstantial evidence to lead us to believe that this שליח belongs to this requesting שליח.

¹⁹ It would seem that the 'אי נמי' maintains that this reasoning is sufficient for us to return the מיירות מצויות. However the first answer of תוספות maintains (see footnote # 15) that this evidence is effective only if אין שיירות מצויות.

There is no concern that someone else (with the same names) lost it and he also lost it here, that is too far-fetched especially since it is אָא (even if שיירות מצויות (שיירות מצויות) -

אבל התם אין אנו יודעים איזה יצחק מת אם מעיר זאת או מעיר אחרת:
However there, we do not know which יצחק died; is it from this city where this woman is from, or is it from another city and it is not her husband.

Summary

There are two possible cases here. Either the woman is claiming the הנפק and the proof that is necessary from כל מעשה בי"ד וכו' is that we are not מאחר נפל is there is obviously no concern for מאחר נפל since there is a הנפק הנפק. Or if the שליה there is no concern for מעשה בי"ד (שמא מאחר נפל or אוליה), similarly once the שליה has the עם there can be no concerns. There is a difference whether someone is claiming that he lost something, which we found (where he is believed), or whether we are told that a person died (where there is a concern, maybe it is someone else).

Thinking it over

- 1. תוספות writes (in the case where the woman is claiming the אנט with a הנפק that we are not concerned that perhaps the woman is lying, etc.²⁰ Why did not write that we are not concerned that the woman is making a mistake when she is identifying this גנט; this would seem to be a more realistic concern rather than²¹ she is lying?!²²
- 2. In which case is the proof from כל מעשה בי"ד יחזיר stronger; where there was a הנפק and the woman lost it, or where there was no שליח and the שליח lost it?
- 3. תוספות asks a question on אביי who maintains חוספות מציי מישינן לשני מישינן קשני question according to both cases (where either the שליח or the woman is claiming the גט) or only according to one of the cases?

²⁰ See footnote # 7.

²¹ There will be severe consequences for her if she claims to have received the ux, when in actuality she did not.

 $^{^{22}}$ See פני יהושע.

²³ See footnote # 14.

²⁴ See פני יהושע.